॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

उथ्सन्नयुज्ञो वा एष यद्ग्निः किं वाहैतस्यं क्रियते किं वा न यद्वै यज्ञस्यं क्रियमाणस्यान्तर्यन्ति पूर्यति वा अस्य तदांश्विनीरुपं दधात्यश्विनौ वे देवानां भिषजौ ताभ्यांमेवास्में भेषजं करोति पञ्चोपं दधाति पाङ्को यज्ञो यावानेव यज्ञस्तस्में भेषजं करोत्यृत्वयां उपं दधात्यृत्नां क्रस्ये (१)

पश्चोपं दधाति पश्च वा ऋतवो यावंन्त एवर्तवस्तान्कंत्पयति समानप्रंभृतयो भवन्ति समानोदंर्कास्तस्मांध्समाना ऋतव एकंन पदेन व्यावंर्तन्ते तस्मांदृतवो व्यावंर्तन्ते प्राण्भृत उपं दधात्यृतुष्वेव प्राणान्दंधाति तस्मांध्समानाः सन्तं ऋतवो न जींर्यन्त्यथो प्र जनयत्येवैनानेष व वायुर्यत्प्राणो यदंत्व्यां उपधायं प्राण्भृतः (२)

उपदर्धाति तस्माथ्सर्वानृतूननुं वायुरा वंरीवर्त्ति वृष्टिसनीरुपं दधाति वृष्टिमेवावं रुन्धे यदेक्धोपंद्ध्यादेकंमृतुं वंर्षेदनुपरिहार र् सादयति तस्माथ्सर्वानृतून् वंर्षति यत्प्राण्भृतं उपधायं वृष्टिसनीरुपदर्धाति तस्माद्वायुप्रंच्युता दिवो वृष्टिरीर्ते पृशवो वै वंयस्यां नानांमनसः खलु वै पृशवो नानांव्रतास्तेऽप एवाभि

समंनसः (३)

यं कामयेतापृशुः स्यादिति वयस्याँस्तस्योप्धायांपुस्यां उपं दध्यादसँज्ञानमेवास्मैं पृशुभिः करोत्यपृशुरेव भंवति यं कामयेत पशुमान्थ्स्यादित्यंपुस्याँस्तस्योपुधायं वयस्यां उपं दध्याथ्संज्ञानमेवास्मैं पृशुभिः करोति पशुमानेव भंवति चतंस्रः पुरस्तादुपं दधाति तस्माँ चत्वारि चक्षुंषो रूपाणि द्वे शुक्ते द्वे कृष्णे (४)

मूर्धन्वतींर्भवन्ति तस्मौत्पुरस्तौन्मूर्धा पश्च दक्षिणायाड् श्रोण्यामुपं दधाति पश्चोत्तंरस्यां तस्मौत्पश्चाद्वर्षीयान् पुरस्तौत्प्रवणः पृशुर्बस्तो वय इति दक्षिणेऽ १ स्म उपं दधाति वृष्णिर्वय इत्युत्तरे-ऽ १ सावेव प्रतिं दधाति व्याघ्रो वय इति दक्षिणे पृक्ष उपं दधाति सि १ हो वय इत्युत्तरे पृक्षयोरेव वीर्यं दधाति पुरुषो वय इति मध्ये तस्मात्पुरुषः पशूनामधिपतिः॥ (५)

क्ष्यां उप्धायं प्राण्भृतः समंनसः कृष्णे प्रत्नेषे वय इति पर्श्व वा इन्ह्रां प्री अव्यंथमानामिति स्वयमातृण्णामुपं दधातीन्द्राग्निभ्यां वा इमौ लोकौ विधृतावनयौर्लोकयोर्विधृत्या अधृतेव वा पृषा यन्मध्यमा चितिं रन्तिरंक्षिमिव वा पृषेन्द्रांग्नी इत्यांहेन्द्राग्नी वै देवानामोजोभृतावोजंसैवैनांमन्तिरंक्षे चिनुते धृत्यै स्वयमातृण्णामुपं दधात्यन्तिरंक्षं वै स्वयमातृण्णान्तिरंक्षमेवोपं धत्तेऽश्वमुपं (६)

प्राप्यति प्राणमेवास्यां दधात्यथां प्राजापत्यो वा अर्श्वः प्रजापंतिनैवाग्निं चिन्ते स्वयमातृण्णा भवति प्राणानामुथ्सृष्ट्या अथां सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्ये देवानां वे सुवर्गं लोकं यतां दिशः सम्ब्रीयन्त त एता दिश्यां अपश्यन्ता उपांदधत् ताभिवैं ते दिशोंऽद्दश्हृन्यद्दिश्यां उपदर्धाति दिशां विधृत्ये दशं प्राण्भृतः पुरस्तादुपं (७)

द्धाति नव वै पुरुषे प्राणा नाभिर्दश्मी प्राणानेव पुरस्तौद्धते तस्मौत्पुरस्तौत्प्राणा ज्योतिष्मतीमृत्तमामुपं दधाति तस्मौत्प्राणानां वाग्ज्योतिरुत्तमा दशोपं दधाति दशौक्षरा विराड्विराद्धन्दंसां ज्योतिज्यीतिरेव पुरस्तौद्धते तस्मौत्पुरस्ताङ्ग्योतिरुपौस्महे छन्दा रसि पृशुष्वाजिमयुस्तान्वृंहृत्युदंजयत्तस्माद्धार्हंताः (८)

पृशवं उच्यन्ते मा छन्द् इति दक्षिणत उपं दधाति तस्माइक्षिणावृंतो मासाः पृथिवी छन्द् इति पृश्चात्प्रतिष्ठित्या अग्निर्देवतेत्युंत्तर्त ओजो वा अग्निरोजं एवोत्तंर्तो धंत्ते तस्मादुत्तरतोभिप्रयायी जंयित षिट्ठि श्रथ्सम्पंद्यन्ते षिट्ठि श्रवक्षरा बृह्ती बार्ह्ताः पृशवों बृह्त्यैवास्मैं पृशूनवं रुन्थे बृह्ती छन्दंसाङ् स्वारांज्यं परीयाय यस्यैताः (९)

उपधीयन्ते गच्छेति स्वारांज्य सप्त वालंखिल्याः पुरस्तादुपं दधाति सप्त पश्चाथ्सप्त वै शींर्षण्याः प्राणा द्वाववाश्ची प्राणाना स् सवीर्यत्वायं मूर्धासि राडितिं पुरस्तादुपं दधाति यन्त्री राडितिं पृश्चात्प्राणानेवास्मै सुमीचो दधाति॥ (१०)

अश्वमुपं पुरस्तादुप् बार्ह्नंता एताश्चतुंस्त्रि श्रच॥

देवा वै यद्यज्ञेऽकुंर्वत् तदसुंरा अकुर्वत् ते देवा एता अंक्ष्णयास्तोमीयां अपश्यन्ता अन्यथानूच्यान्यथोपांदधत् तदसुंरा नान्ववांयन्ततों देवा अभंवन्यरासुंरा यदंक्ष्णयास्तोमीयां अन्यथानूच्यान्यथोपदधांति भ्रातृंव्याभिभूत्ये भवंत्यात्मना परांस्य भ्रातृंव्यो भवत्याशुस्त्रिवृदितिं पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै त्रिवृत् (११)

यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित व्योंम सप्तद्श इतिं दक्षिणतोऽत्रृं वे व्योमान्न सप्तद्शोऽन्नमेव दिक्षिणतो धेत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यते धुरुणं एकविश्श इतिं पृश्चात्प्रतिष्ठा वा एंकविश्शः प्रतिष्ठित्यै भान्तः पंश्चद्श इत्यंत्तर्त ओजो वे भान्त ओजेः पश्चद्श ओजं पृवोत्तंर्तो धेत्ते तस्माद्त्तरतोभिप्रयायी जंयित प्रतूर्तिरष्टाद्श इति पुरस्तांत (१२)

उपं दधाति द्वौ त्रिवृतांविभपूर्वं यंज्ञमुखे वि यातयत्यभिवृतः संविर्श इतिं दक्षिणतोऽत्रं वा अभिवृतीऽत्ररं सिव्रशो-ऽन्नमेव दक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यते वर्चौ द्वाविर्श इतिं पृश्वाद्यद्विरंशतिर्दे तेनं विराजौ यद्वे प्रतिष्ठा तेनं विराजौरवाभिपर्वमन्नाद्ये प्रतिं तिष्ठति तपो नवदश इत्यंत्तरतस्तस्मांश्

विराजोरेवाभिपूर्वमुत्राद्ये प्रति तिष्ठति तपो नवद्शे इत्युंत्तरतस्तस्माध हस्त्रीयोस्तपस्वितरो योनिश्चतुर्वि १ इति पुरस्तादुर्प पुरस्ताद्वि यांतयति गर्भाः पश्चविष्श इति दक्षिणतोऽत्रं वै गर्भा अन्नं पञ्चवि शोऽन्नंमेव दंक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नंमद्यत ओर्जिस्रिणव इति पृश्चादिमे वै लोकास्त्रिणव पृष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठति सम्भरंणस्रयोवि श इति (१४) उत्तरतस्तरमाध्यव्यो हस्तयोः सम्भार्यतरः ऋतुरेकत्रि श

तृतीयः प्रश्नः

इति पुरस्तादुपं दधाति वाग्वै ऋतुर्यज्ञमुखं वाग्यंज्ञमुखम्व पुरस्ताद्वि यांतयति ब्रध्नस्यं विष्टपं चतुस्त्रि श्र इतिं दक्षिणतों-ऽसौ वा आंदित्यो ब्रुध्नस्यं विष्टपंम् ब्रह्मवर्च्समेव देक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणोऽर्धो ब्रह्मवर्चसितंरः प्रतिष्ठा त्रंयस्त्रि श्र इतिं पश्चात्प्रतिष्ठित्यै नाकः षद्गि ५ श इत्युंत्तर्तः सुंवर्गो वै लोको नाकः सुवर्गस्यं लोकस्य समेछौ॥ (१५) वै त्रिवृदितिं पुरस्तांथ्सव्यस्रंयोविर्श इतिं सुवृगों वै पश्चं च॥

अग्नेर्भागों ऽसीतिं पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वा अग्निर्यज्ञमुखं दीक्षा यंज्ञमुखं ब्रह्मं यज्ञमुखं त्रिवृद्यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयति नृचक्षंसाम्भागोऽसीतिं दक्षिणतः शुंश्रुवा रसो वै नृचक्षसोऽन्नं धाता जातायैवास्मा अन्नमपि दधाति तस्माँज्ञातोऽन्नमित्त जनिन्नई स्पृत र संप्तद्शः स्तोम् इत्याहान्नं वै जनित्रम् (१६)

अन्न र् सप्तदशोऽन्नमेव देक्षिणतो धेत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यते

धर्त्रः (१९)

भागों ऽसीत्युंत्तर्त ओजो वा इन्द्र ओजो विष्णुरोजः क्षत्रमोजः पश्चद्रशः (१७)
ओजं एवोत्तंर्तो धंत्ते तस्मांदुत्तरतोभिप्रयायी जंयति वसूनाम्भागों ऽसीतिं पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वे वसंवो वंयज्ञमुखं रुद्रा यंज्ञमुखं चंतुर्वि १ शो यंज्ञमुखम्व पुरस्ताद्वि यांतयत्यादित्यानां भागों ऽसीतिं दक्षिणतोऽत्रृं वा आंदित्या

मित्रस्यं भागोंऽसीतिं पृश्चात्प्राणो वै मित्रोंऽपानो वर्रुणः प्राणापानावेवास्मिन्दधाति दिवो वृष्टिर्वाताः स्पृता एंकवि इशः स्तोम् इत्याह प्रतिष्ठा वा एंकवि इशः प्रतिष्ठित्या इन्द्रस्य

तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यतेऽदिंत्यै भागः (१८)
असीति पृश्चात्प्रतिष्ठा वा अदितिः प्रतिष्ठा पूषा प्रतिष्ठा त्रिणवः
प्रतिष्ठित्यै देवस्यं सिवृतुर्भागोऽसीत्युत्तरतो ब्रह्म वै देवः संविता ब्रह्म
बृह्स्पतिर्ब्रह्मं चतुष्टोमो ब्रह्मवर्चसमेवोत्तरतो धेत्ते तस्मादुत्तरोऽधी
ब्रह्मवर्चसितंरः सावित्रवंती भवति प्रसूत्यै तस्माद्भाह्मणानामुदीची
सिनः प्रसूता धूर्तश्चेतुष्टोम इति पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै

अन्नंम्मरुतोऽन्नं गर्भा अन्नं पश्चवि शोऽन्नंमेव दंक्षिणतो धंत्ते

यज्ञमुखं चंतुष्टोमो यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयति यावांनाम्भागोंऽसीतिं दक्षिणतो मासा वै यावां अर्धमासा अयांवास्तस्मांदक्षिणावृंतो मासा अन्नं वै यावा अन्नं प्रजा अन्नमेव दंक्षिण्तो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यत ऋभूणाम्भागोऽसीति पश्चात् प्रतिष्ठित्ये विवर्तोऽष्टाचत्वारि १ इत्युंत्तर्तोऽनयौर्लोकयौः सवीर्यत्वाय तस्मादिमौ लोकौ समावद्वीर्यो (२०)

यस्य मुख्यंवतीः पुरस्तांदुपधीयन्ते मुख्यं एव भंवत्यास्य मुख्यां जायते यस्यान्नंवतीर्दक्षिणतोऽत्त्यन्नमास्यांन्नादो जायते यस्यं प्रतिष्ठावंतीः पृश्चात्प्रत्येव तिष्ठति यस्यौजंस्वतीरुत्तर्त ओंजस्व्यंव भंवत्यास्यौजस्वी जायतेऽकी वा एष यद्ग्निस्तस्यैतदेव स्तोत्रमेतच्छुस्रं यदेषा विधा (२१)

विधीयतेऽर्क एव तद्कांमनु वि धीयतेऽत्त्यन्नमास्यान्नादो जायते यस्यैषा विधा विधीयते य उं चैनामेवं वेद सृष्टीरुपं दधाति यथासृष्टमेवावं रुन्धे न वा इदं दिवा न नक्तमासीदव्यांवृत्तन्ते देवा एता व्यंष्टीरपश्यन्ता उपादधत् ततो वा इदं व्यौच्छ्द्यस्यैता उपधीयन्ते व्यंवास्मां उच्छत्यथो तमं एवापं हते॥ (२२)

वै जुनित्रं पश्चद्रशोऽदिंत्ये भागो वै धुर्त्रः सुमावद्वीयौं विधा ततो वा हुदं चतुर्दश च॥🖚 [४]

अग्ने जातान्त्र णुंदा नः स्पन्नानिति पुरस्तादुपं दधाति जातानेव भ्रातृंव्यान्त्र णुंदते सहंसा जातानिति पश्चाज्ञंनिष्यमांणानेव प्रति नुदते चतुश्चत्वारिष्शः स्तोम् इति दक्षिणतो ब्रह्मवर्चसं वै चंतुश्चत्वारिष्शो ब्रह्मवर्चसमेव दक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणोऽधीं ब्रह्मवर्चसितंरः षोडुशः स्तोम् इत्युंत्तर्त ओजो वै षोंडुश ओजं पुवोत्तंरतो धंत्ते तस्मांत् (२३)

उत्तरतोभिप्रयायी जंयित वज्रो वै चंतुश्चत्वारिश्शो वर्ज्यः षोड्रशो यदेते इष्टके उपदर्धाति जाताश्श्चेव जंनिष्यमाणाश्श्च भ्रातृंव्यान्प्रणद्य वज्रमनु प्र हंरित स्तृत्ये पुरींषवतीम्मध्य उपं दर्धाति पुरींषुं वै मध्यंमात्मनः सात्मानमेवाग्निं चिनुते सात्मामुष्मिं ह्योके भविति य एवं वेदैता वा अंसप्रता नामेष्टंका यस्येता उपधीयन्तें (२४)

नास्यं स्पत्नों भवति पृश्वर्वा पृष यद्ग्निर्विराजं उत्तमायां चित्यामुपं दधाति विराजंमेवोत्तमाम्पृश्रुषुं दधाति तस्मात्पश्चमानुंत्तमां वाचं वदित दशंदृशोपं दधाति सवीर्य-त्वायांक्ष्णयोपं दधाति तस्मादक्ष्णया पृशवोऽङ्गानि प्र हंरन्ति प्रतिष्ठित्ये यानि व छन्दा स्मि सुवर्ग्याण्यास्नतेर्द्वाः सुंवर्गं लोकमायन्तेनर्षयः (२५)

अश्राम्यन्ते तपोऽतप्यन्त् तानि तपंसापश्यन्तेभ्यं एता इष्टंका निरंमिम्तेवृश्छन्दो वरिवृश्छन्द इति ता उपांदधत् ताभिर्वे ते सुंवर्गं लोकमायन् यदेता इष्टंका उपदर्धाति यान्येव छन्दार्श्से सुवृग्याणि तैरेव यजमानः सुवृगं लोकमेति यज्ञेन् वै प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् ताः स्तोमंभागैरेवासृंजत् यत् (२६)

स्तोमंभागा उप्दर्धाति प्रजा एव तद्यजंमानः सृजते

बृह्स्पतिर्वा एतद्यज्ञस्य तेजः समंभर्द्यथ्स्तोमंभागा यथ्स्तोमंभागा उपदर्धाति सतेजसमेवाग्निं चिनुते बृह्स्पतिर्वा एतां यज्ञस्यं प्रतिष्ठामंपश्यद्यथ्स्तोमंभागा यथ्स्तोमंभागा उपदर्धाति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्ये सप्तस्त्रापं दधाति सवीर्यत्वायं तिस्रो मध्ये प्रतिष्ठित्ये॥ (२७)

उत्तर्तो धत्ते तस्मादुपधीयन्त ऋषयोऽसृजत् यत्रिचंत्वारि श्शच॥=================[५]

रश्मिरित्येवाऽऽदित्यमंसृजत प्रेतिरिति धर्ममन्विंतिरिति

दिव रं संधिरित्यन्तरिक्षं प्रतिधिरितिं पृथिवीं विष्टम्भ इति वृष्टिं प्रवेत्यहंरनुवेति रात्रिमुशिगिति वसून्प्रकेत इति रुद्रान्थ्संदीतिरित्यांदित्यानोज् इति पितृ इस्तन्तुरिति प्रजाः पृतनाषाडितिं पृश्चेवदित्योषधीरिभेजिदंसि युक्तग्रांवा (२८) इन्द्रांय त्वेन्द्रं जिन्वेत्येव दक्षिणतो वज्रं पर्योहद्भिजित्यै ताः

प्रजा अपंप्राणा असृजत् तास्विधंपितर्सीत्येव प्राणमंदधाद्यन्तेत्यंपान स्रम्पं इति चक्षुंवयोधा इति श्रोत्रन्ताः प्रजाः प्राणतीरंपानतीः पश्यन्तीः शृज्वतीर्न मिथुनी अंभवन्तास् त्रिवृद्सीत्येव मिथुनमंदधात्ताः प्रजा मिथुनी (२९)

भवंन्तीर्न प्राजायन्त् ताः सर्श्रोहोऽसि नीरोहोऽसीत्येव प्राजनयत्ताः प्रजाः प्रजांता न प्रत्यंतिष्ठन्ता वंसुकोऽसि वेषंश्रिरसि वस्यंष्टिरसीत्येवैषु लोकेषु प्रत्यंस्थापयद्यदाहं वसुकोऽसि वेषंश्रिरसि वस्यंष्टिर्सीतिं प्रजा एव प्रजांता एषु लोकेषु प्रतिंष्ठापयित सात्मान्तरिक्षः रोहित सप्रांणोऽमुिक्मं ह्लोके प्रतिं तिष्ठत्यव्यंर्धुकः प्राणापानाभ्यां भवित य एवं वेदं॥ (३०)

यन्नांक्सदं उप्दर्धाति नाक्सिद्धिरेव तद्यजंमानः सुवर्गं लोकमेति सुवर्गो वै लोको नाको यस्यैता उपधीयन्ते नास्मा अकं भवति यजमानायत्नं वै नांक्सदो यन्नांक्सदं उपदर्धांत्यायतंनमेव तद्यजंमानः कुरुते पृष्ठानां वा एतत्तेजः सम्भृतं यन्नांक्सदो यन्नांक्सदंः (३१)

उपदर्धाति पृष्ठानांमेव तेजोऽवं रुन्धे पश्चचोडा उपं दधात्यफ्सरसं एवैनंमेता भूता अमुष्मिं श्लोक उपं शेरेऽथों तनूपानीं रेवैता यर्जमानस्य यं द्विष्यात्तमुं पदर्धस्वायेदेताभ्यं एवैनं देवतां भ्य आ वृंश्चति ताजगार्तिमार्च्छ्त्युत्तंरा नाकसञ्च उपं दधाति यथां जायामानीयं गृहेषुं निषादयंति तादग्वेव तत् (३२)

पृश्चात्प्राचींमृत्तमामुपं दधाति तस्मौत्पृश्चात्प्राची पत्यन्वाँस्ते स्वयमातृण्णां चं विकुर्णीं चौत्तमे उपं दधाति प्राणो वै स्वंयमातृण्णायुर्विकुर्णी प्राणं चैवायुंश्च प्राणानांमृत्तमौ धंत्ते तस्मौत्प्राणश्चायुंश्च प्राणानांमृत्तमौ नान्यामृत्तंरामिष्टंकामुपं

दध्याद्यद्न्यामुत्तंरामिष्टंकामुपद्ध्यात्पंशूनाम् (३३)

यद्विंकणीम्ंपद्यांति देवानांमेव विक्रांन्तिमन् वि क्रंमत उत्तरत उपं द्याति तस्मांदुत्तरतं प्रचारो ऽग्निर्वायुमतीं भवति सिमंद्धौ॥ (३४)

सम्भृतं यत्रांक्सदो यत्रांक्सद्यत्त्रं यूनामेषां वे द्वाविश्वा

त्रिष्ठभ् उपं दधातीन्द्रियं वै त्रिष्ठगिन्द्रियमेव मध्यतो धंते जर्गतीरुपं दधाति जार्गता वै पृशवंः पृश्नेवावं रुन्धेऽनुष्ठभ् उपं दधाति प्राणा वा अनुष्ठप्राणानामुथ्सृष्ट्ये बृह्तीरुण्णिहाः पृङ्कीर्क्षरंपङ्कीरिति विषुंरूपाणि छन्दा इस्युपं दधाति विषुंरूपा वै पशवंः पशवंः (३६)

च यर्जमानस्य च प्राणं चायुश्चापिं दध्यात्तस्मान्नान्योत्तरेष्टंकोपधेय

स्वयमातृण्णामुपं दधात्यसौ वै स्वयमातृण्णामूमेवोपं धत्तेऽश्वमुपं प्रापयित प्राणमेवास्यां दधात्यथों प्राजापत्यो वा अर्श्वः प्रजा-पंतिनैवाग्निं चिनुते स्वयमातृण्णा भवित प्राणानामुथ्सृष्ट्या अथो सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्या एषा वै देवानां विक्रान्तिर्यद्विकर्णी

-[८]

छन्दा १ सि विषुं रूपानेव पृश्नवं रुन्धे विषुं रूपमस्य गृहे दृष्यते यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेदातिंच्छन्दस्मप् द्धात्यतिंच्छन्दा वै सर्वाणि छन्दा १ सर्वेभिरेवैनं छन्दोभिश्चिन्ते वर्ष्म वा एषा छन्दं सां यदितंच्छन्दा यदितंच्छन्दसम्पुपदर्धाति वर्ष्में वन १ समानानां करोति द्विपदा उपं दधाति द्विपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्यै॥ (३७)

सर्वाभयो वै देवताभयोऽग्निश्चीयते यथ्सयुजो नोपंद्ध्याद्देवतां अस्याग्निं वृंश्चीरन् यथ्सयुजं उपदधांत्यात्मनैवैन र सयुजं चिनुते

अस्याग्निं वृंश्चीर्न् यथ्सयुजं उप्दर्धांत्यात्मनैवैन सयुजं चिनुते नाग्निना व्यृध्यतेऽथो यथा पुरुषः स्नावंभिः सन्तंत एवमेवैताभिर्ग्निः सन्तंतोऽग्निना वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्ता अमूः कृत्तिका अभवन् यस्यैता उपधीयन्ते सुवर्गमेव (३८)

लोकमेंति गच्छंति प्रकाशं चित्रमेव भेवति मण्डलेष्ट्रका उपं दथातीमे वे लोका मण्डलेष्ट्रका इमे खलु वे लोका देवपुरा देवपुरा एव प्र विंशति नार्तिमार्च्छंत्यग्निं चिंक्यानो विश्वज्योतिष् उपं दथातीमानेवेताभिलोंकां ज्योतिष्मतः कुरुतेऽथौं प्राणानेवेता यजमानस्य दाध्रत्येता वे देवताः सुवर्ग्यास्ता एवान्वारभ्यं सुवर्गं लोकमेंति॥ (३९)

सुवृर्गमेव ता एव चृत्वारिं च॥

तेजं एव पुशवं: पुशवो यजमान एकंश्र॥

3

वृष्टिसनी्रु द्धाति वृष्टिमेवावं रुन्धे यदेक्धोपंद्ध्यादेकंमृतुं वंर्षेदनुपर्हितर् सादयति तस्माध्सर्वानृतून् वंर्षित पुरोवात्सिनंर्सीत्यांहैतद्वे वृष्ट्ये रूप र रूपेणैव वृष्टिमवं रुन्धे संयानीिमेवें देवा इमाँ ह्लोकान्ध्समय पुस्तथ्संयानीना र संयानित्वं यथ्संयानीरुपदधीति यथापसु नावा संयात्येवम् (४०)

पृवैताभिर्यजंमान इमाँ ह्यों कान्थ्सं यांति प्रुवो वा पृषों-ऽग्नेर्यथ्संयानीर्यथ्संयानीरुपदधाति प्रुवमेवेतम् ग्रयः उपं दधात्युतः यस्यैतासूपंहितास्वापोऽग्नि हर्न्त्यहृत पृवास्याग्निरांदित्येष्ट्वका उपं दधात्यादित्या वा पृतं भूत्यै प्रतिं नुदन्ते योऽलं भूत्यै सन्भूतिं न प्राप्नोत्यांदित्याः (४१)

पुवैनं भूतिं गमयन्त्यसौ वा पुतस्यांदित्यो रुचमा देते यौं-ऽग्निं चित्वा न रोचंते यदांदित्येष्टका उंपदधांत्यसावेवास्मिन्नादित्यो रुचं दधाति यथासौ देवाना रे रोचंत पुवमेवेष मेनुष्यांणा रे रोचते घृतेष्टका उपं दधात्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम् यद् घृतिम्प्रियेणैवेनं धाम्ना समर्धयति (४२)

अथो तेर्जसानुपरिहार सादयत्यपरिवर्गमेवास्मिन्तेजों दधाति प्रजापंतिरिम्नमंचिनुत् स यशंसा व्यार्ध्यत् स एता यंशोदा अंपश्यत्ता उपांधत्त् ताभिर्वे स यशं आत्मन्नंधत्त् यद्यंशोदा उपदर्धात्व यशं एव ताभिर्यजमान आत्मन्धंत्वे पश्चोपं दधाति पाङ्कः पुरुषो यावांनेव पुरुषस्तस्मिन् यशो दधाति॥ (४३)

पुवं प्राप्नोत्यांदित्या अर्थयत्येकान्नपंश्चाशर्च॥

देवासुराः संयंत्ता आस्नकर्नीयाः सो देवा आस्-भूयाः सो-ऽसुंरास्ते देवा एता इष्टंका अपश्यन्ता उपांदधत भूयस्कृदसीत्येव भूयाः सोऽभवन्वनस्पतिंभिरोषंधीभिर्वरिवस्कृदसीतीमामंजयन्प्राच्यस्

प्राचीं दिशंमजयत्रूर्ध्वासीत्यमूमंजयत्रन्तरिक्षसदंस्यन्तरिक्षे सीदेत्यन्तरिक्षमजयन्ततों देवा अभवत्र (४४)

परासुंरा यस्यैता उपधीयन्ते भूयांनेव भंवत्यभीमाँ ह्योका श्रंयित भवंत्यात्मना पराँस्य भ्रातृं व्यो भवत्यपस्ष षदंसि श्येनसद्सीत्यां हैतद्वा अग्ने रूप रूपेणैवाग्निमवं रुन्धे पृथिव्यास्त्वा द्रविणे सादयामीत्यां हेमाने वैताभिर्लोकान् द्रविणावतः कुरुत आयुष्यां उपं दधात्यायुरेव (४५)

अस्मिन्द्धात्यग्ने यत्ते पर् हन्नामेत्यांहैतद्वा अग्नेः प्रियं धामं प्रियमेवास्य धामोपाँप्रोति तावेहि स रंभावहा इत्यांह व्येवैनेन परि धत्ते पार्श्वजन्येष्वप्यैध्यग्न इत्यांहैष वा अग्निः पार्श्वजन्यो यः पर्श्वचितीकस्तस्मादेवमांहर्त्व्यां उपं दधात्येतद्वा ऋंतूनाम्प्रियं धाम् यदंत्व्यां ऋतूनामेव प्रियं धामावं रुन्धे सुमेक इत्यांह संवथ्सरो वै सुमेकः संवथ्सरस्यैव प्रियं धामोपाँप्रोति॥ (४६)

अभंवन्नायुरेवर्त्व्यां उपु षड्विर्श्शतिश्च॥

-[११]

प्रजापंतेरक्ष्यंश्वयत्तत्परांपत्ततदश्वोऽभवद्यदश्वयत्तदश्वंस्याश्वत्वन्तं अंश्वमेधेनैव प्रत्यंदधुरेष वै प्रजापंति सर्वं करोति योऽश्वमेधेन

यजंते सर्व एव भंवति सर्वस्य वा एषा प्रायंश्चित्तिः सर्वस्य भेषज सर्व वा एतेनं पाप्मानं देवा अंतर्त्रपि वा एतेनं ब्रह्महत्यामंतरन्थ्सर्वम्पाप्मानम् (४७)

त्रित तरंति ब्रह्महृत्यां योंऽश्वमेधेन यजंते य उं चैनमेवं वेदोत्तंरं वै तत्प्रजापंतेरक्ष्यंश्वयत्तस्मादश्वंस्योत्तर्तोऽवं द्यन्ति दक्षिणतोंऽन्येषां पशूनाम्वैत्सः कटो भवत्यपस्योनिर्वा अश्वां-ऽपसुजो वेत्सः स्व एवेनं योनौ प्रतिष्ठापयति चतुष्टोमः स्तोमो भवति स्रङ्कु वा अश्वंस्य सक्थ्यावृंहृत्तद्देवाश्चंतुष्टोमेनैव प्रत्यंदध्र्यचंतुष्टोमः स्तोमो भवत्यश्वंस्य सर्वत्वायं॥ (४८)

सर्वं पाप्मानंमवृहह्वादंश च॥———[१२] देवासुराः तेनर्तृव्यां रुद्रोऽश्मंत्रुषदे वडुदेनुं प्राचीमिति वसोर्धारांमुग्निर्देवेभ्यः सुवर्गायं यत्राकृतायं

छन्दश्चितं पर्वस्व द्वादंश। [१३] देवासुरा अजायां वे श्रृंमुष्टिः प्रथमो देवयतामेतद्वे छन्दंसामृध्रोत्यष्टी पंश्राशचत्।। 58। देवासुराः सर्वं जयति।।

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/

stotrasamhita Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/